

[Petra Petersen.]

at løsningen af moderskabshjælpen toges op til behandling. Som minimumskrav foreslog man, at en fast sum på 200 kr. blev ydet alle fødende kvinder. 200 kr. i 1936 må vel i dag betyde et krav om det tre- eller firedobbelte. Man stillede også krav om svangerskabshvile med dagpenge, og henvendelsen til socialministeren sluttede — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Det slid på kvindens nerver, som følger med økonomiske bekymringer før fødslen og den nærmeste tid efter, vil ved gennemførelsen af en virkelig moderskabshjælp formindskes ikke alene til fordel for kvinden, men også for den kommende slægt.

Vi kvinder fremsætter vore krav i uro over den udvikling, vi er inde i, og i følelsen af den alvor, sagen må behandles med. Og vi kræver, at løsningen af dette spørgsmål ikke udskydes, og at økonomiske hensyn ikke får lov at stille sig i vejen på dette livsvigtige område.“

Denne henvendelse fra Danske Kvinders Nationalraad var underskrevet af den daværende formand, det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, og det er min tro, at Danske Kvinders Nationalraad stadig står fast ved de krav, man i 1936 stillede om en bedre forsorg for moder og barn. Uroen over udviklingen er ikke blevet mindre siden da, og forsørgerbyrden er blevet større.

Det folketingsudvalg, der var nedsat i forbindelse med loven om mælkehjælp, tog i udvalget de af befolkningskommissionen rejste spørgsmål op til drøftelse, og udvalget fremhævede i sin betænkning ønskeligheden af, at disse problemer, bl. a. moderskabsydelsen, snarest blev taget op til behandling. Også her er det min tro, at det folketingsudvalg, der dengang ønskede problemerne omkring moderskabsydelsen behandlet, stadig står fast ved dette.

Socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Strøm, udtalte da her i tinget, at socialdemokratiet i høj grad interesserede sig for de spørgsmål, der er rejst i befolkningskommissionens betænkning, og understregede det ønskelige i, at spørgsmålene blev taget op til overvejelse og behandling. Jeg vil tro, at denne udtalelse også stadig står ved magt.

I den seneste tid har socialdemokratiske kvinder ved offentlige møder givet udtryk

for deres bekymring over de alvorlige problemer omkring aborterne. Det er jo naturligt, at de socialdemokratiske kvinder på arbejdspladserne drøfter deres og deres medsøstres problemer også på dette område og går til deres parti og forlanger handling i stedet for smukke ord og løfter.

Når diskussionen omkring abortproblemerne er rejst med en voldsomhed som ingsensinde før, når spørgsmålene omkring vore love om børneforsorg i dag også diskuteres i vide kredse og kravet om en bedre forsorg bliver større og større ude i befolkningen, så hænger det sammen med den øgede forsørgerbyrde for familier med børn. Befolkningen vil ikke længere lade sig nøje med ord og løfter, men forlanger realiteter.

Det stigende antal aborter står i direkte forbindelse med de sociale kår, der bydes befolkningen. Jeg vil ikke stå her og sige, at hvis vi gennemfører moderskabsydelsen, vil vi også kunne afskaffe aborterne, for det ved jeg vi ikke kan ved at gennemføre denne lov alene. Men dette lovforslags gennemførelse vil skaffe kvinden tryghed omkring selve fødslen og er derfor en første betingelse. Hvis man vil bringe de illegale og de legale aborter ned på det minimum, som er uden betydning, er betingelsen, at vi gennemfører de love, der skaffer befolkningen trygge og menneskeværdige kår.

Med den forståelse, der fra partiernes side i den seneste tid er givet udtryk for i diskussionerne på møder o. lign., er det mit håb, at dette lovforslag, som jeg nu for syvende gang fremsætter her på rigsdagen, virkelig vil blive taget op til drøftelse, så vi denne gang må nå til et positivt resultat. Jeg skal derfor slutte med en henvendelse til hvert enkelt medlem i denne sal. Jeg appellerer til det samlede ting om at sørge for, at givne løfter og smukke ord denne gang bliver fulgt op, således at det lovforslag, jeg i dag har fremsat, vil blive behandlet og gennemført.

**Formanden:** Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

*Spørgsmål om fremme af forespørgsel til udenrigsministeren af Aksel Larsen m. fl.*

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 1546).